

ikke en Prøve, der dengang blev anstillet, og allermindst en endelig Prøve paa Stemningen for den Overenskomst, som kunde og burde træffes mellem Rigsdag og Rigsraad med Hensyn til Grundlovsfølgemaalets Afgjørelse i det Hele.

Tscherning: Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (S. Pedersen) sagde, at man tilskyndede til at gaae i en vis Retning, for at blive af med et frihedsønsket Ministerium. Jeg troer ikke, at han med disse Ord har sigtet til mig, idet jeg aldrig har tilskyndet Folk til at gjøre Bestræbelser for at blive af med et Ministerium; jeg har lært, at man skal lade Tingene raade sig selv, og Folk følge da efter. Jeg har aldrig seet noget mere leitet Foretagende i vort politiske Liv end alle disse specielle Ministerbestræbelser, og, hvad mig, personlig angaaer, saa vidste jeg dengang, da der kunde være Spørgsmaal om at blive af med dette Ministerium, at det, vi kunde vente, kun deri var forskjelligt fra det foregaaende, at et Ministerflist for et Dieblik fik endeel Mennesker til at troe, at der skete en lille Forandring; men der skete i Virkeligheden ingen Forandring, det nye Ministerium spændte sig for samme Bogn som det gamle og traf i det samme Spor. Jeg vidste meget godt, at denne Ministerforandring betød ingen Forandring i gunstig Retning, men tværtimod i den modsatte. Jeg har nemlig altid havt den Overthynding, at naar det, jeg kalder en urigtig eller uheldig eller endnu værre Retning, skal følges, saa maa den helst følges og styres af dem, som forstaae den bedst, og ikke af dem, som kun ere Redskaber i Andres Haand. Jeg kan altsaa ikke have været meent blandt dem, som have tilraadet dette Ministerflist paa den Tid. — Det ærede Medlem sagde, at een af de Grunde, der bevæge ham til i dette Dieblik at stemme, som han gjør, og som i det Hele have bevæget ham til at stemme paa den Maade, han har gjort, er, at han ønsker, at Forsatningsagen snart maatte blive afgjort derhen, at vi faae kun een Repræsentation for samtlige Anliggender. Men dersom det ærede Medlem havde fulgt — om jeg saa maa sige — mig og mine Venner, saa havde han været vidt

inde paa denne Vej, idet der for een eller to Dage siden forelaa et Lovforslag fra vor Side, som vilde have bragt os langt frem i den Retning, han ønsker. Naar man saa siger: Men Ministeriet vil det ikke, saa er der een Ting; vi ikke maae glemme, og det er, at Ministeriet er Kongens Tjenere, at Ingen staaer mere i hans Haand end netop Ministeriet, og vi have Alle det Haab, at Kongen i sit Underste optager Landets hele store Befolknings Ønsker, Trang og Nytte, og at han, isald han troede, at Ministeriet stod mellem denne Trang, disse Ønsker, denne Nytte og hans Villie i saa Henseende, som optagende i sig hele Folket, da vilde stifte Ministerium og nok vide at komme ud over de Vanskeligheder, som da vare at overvinde.

Formanden: Jeg skalde dog bemærke, at det ikke er ønskeligt, at man her under Forhandlingerne stjelner mellem Kongen og hans Ministerium.

Tscherning: Jeg maa ikke stjelne mellem Kongen og hans Ministerium, siger den ærede Formand; men jeg kan dog anklage Ministeriet, medens jeg derimod ikke kan anklage Kongen, og selvfølgelig er jeg nødt til at stjelne imellem dem.

Formanden: Men i det Tilfælde lader det ærede Medlem Kongen være uberørt.

Tscherning: Ja, desværre er der altfor Mange, som glemme, at Kongen er Staten. (Ville: L'état c'est moi!) Ja, Kongen er Staten i Person. (Afbrydelse.)

Formanden: Jeg maa anmode om ikke at afbryde Taleren; det forstyrer kun Forhandlingerne.

Tscherning: Det ærede Medlem (S. Pedersen) paakaldte de nye Valg; men lagde det ærede Medlem Mærke til, at disse Valg bleve udførelse for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, og at han saaledes selv er valgt, ikke for Kongeriget Danmark, men for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig, og altsaa maatte føle sig ganske befyndelig stillet, naar man vil, at han skalde være med at afgjøre . . .